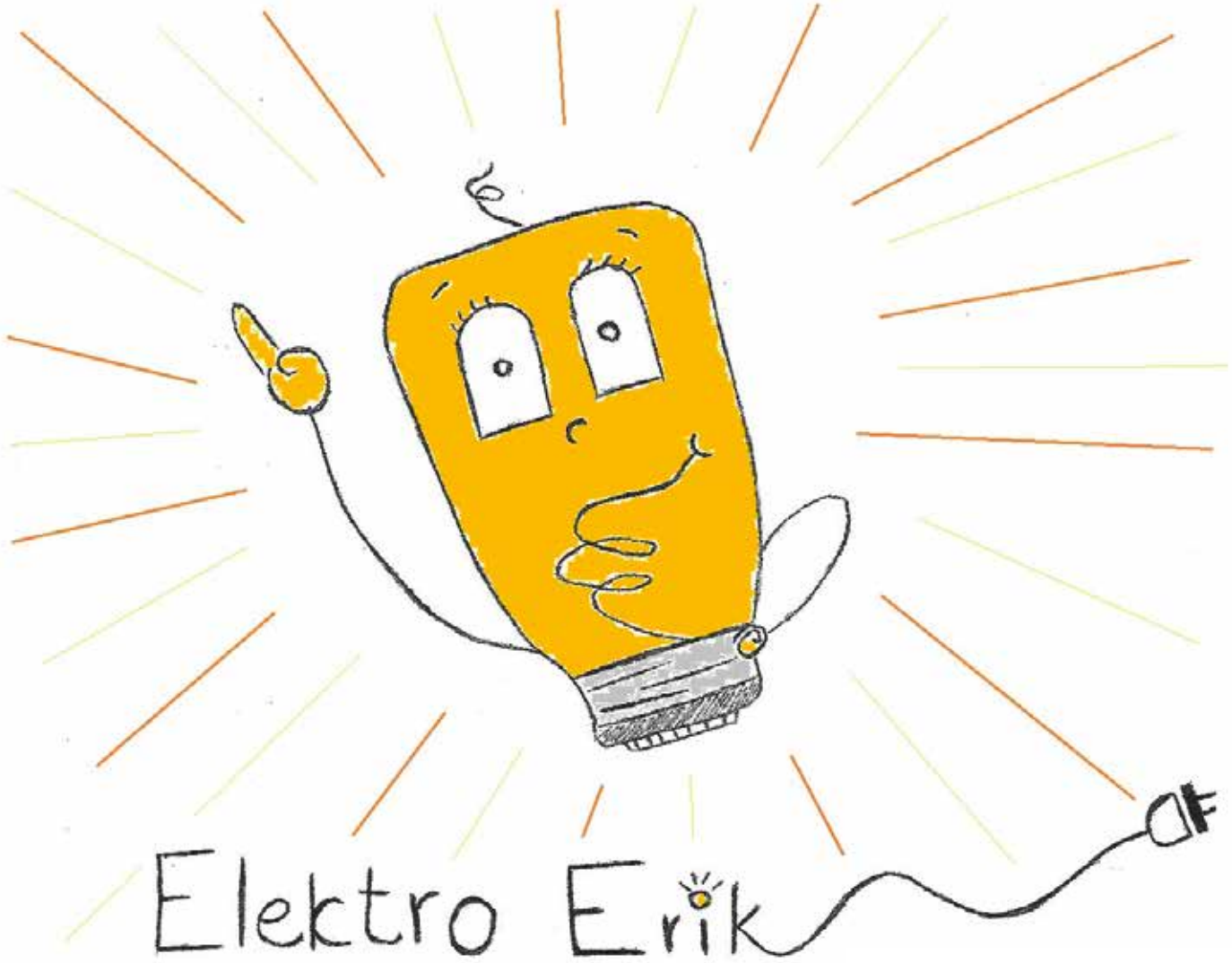

en de zoektocht naar kortsluiting

Idee en verhaal van Ingmar Willems

Maastricht UMC+
Hersen+Zenuw Centrum

Tekst en idee:
• Ingmar Willems

Illustraties:
• Ingmar Willems

Met dank aan:
• Dr. S. Klinkenberg, Kinderneuroloog
• C. Bartholomeus, Kinderverpleegkundige
• J. Nelissen, Verpleegkundig epilepsie specialist
• L. Limpens, Pedagoog
• R. van Engeland, Pedagoog
• S. Jongen, Laborant

Hallo!

Ik wil je graag een verhaaltje vertellen, het verhaaltje van Elektro-Erik en zijn zoektocht naar kortsluiting in de hersenen. Deze kortsluiting heet ook wel: **epilepsie.**

Ik ga je eerst even kort uitleggen hoe die kortsluiting werkt. Terwijl ik dat doe, kun jij naar de plaatjes kijken.

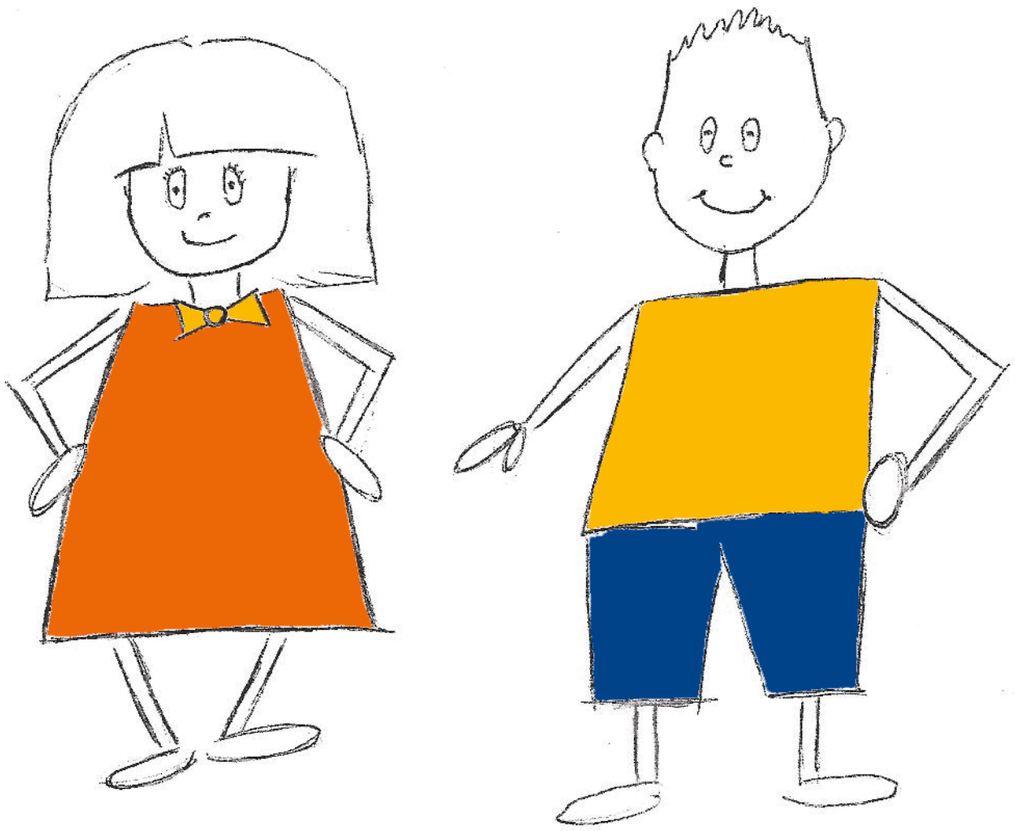

Dit zijn Sam en Saar.
Zie je ze?
Sam en Saar hebben, net als jij,
allebei epilepsie.

Epilepsie begint in je hoofd,
om precies te zijn in je hersenen.

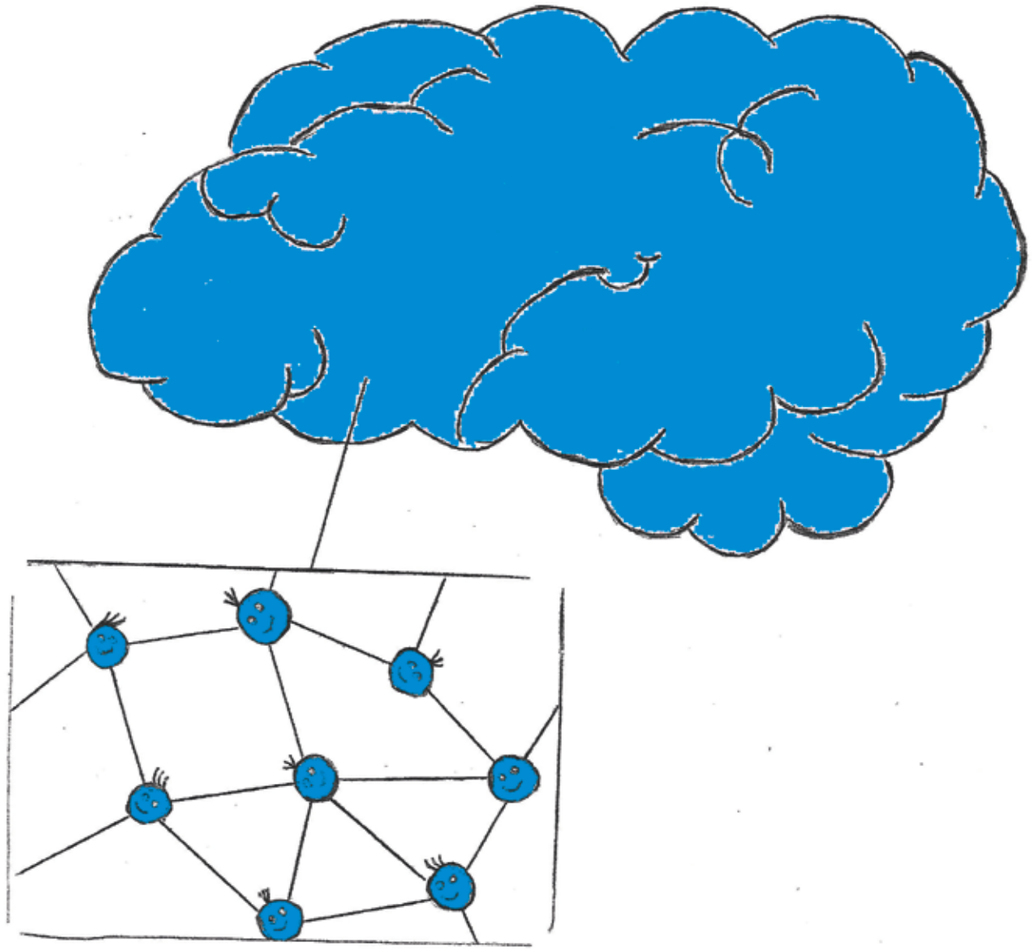

Je hersenen bestaan uit heel erg veel hersencellen. Al deze hersencellen kunnen door elektrisch stroompjes met elkaar praten. Je hersenen zorgen ervoor dat je kunt bewegen, eten, nadenken, praten en nog veel meer. Alles wat je doet, wordt door de cellen in je hersenen bestuurd. Meestal worden de elektrische stroompjes goed doorgegeven, maar bij jou gaat het soms mis en daar kun jij zelf helemaal niks aan doen.

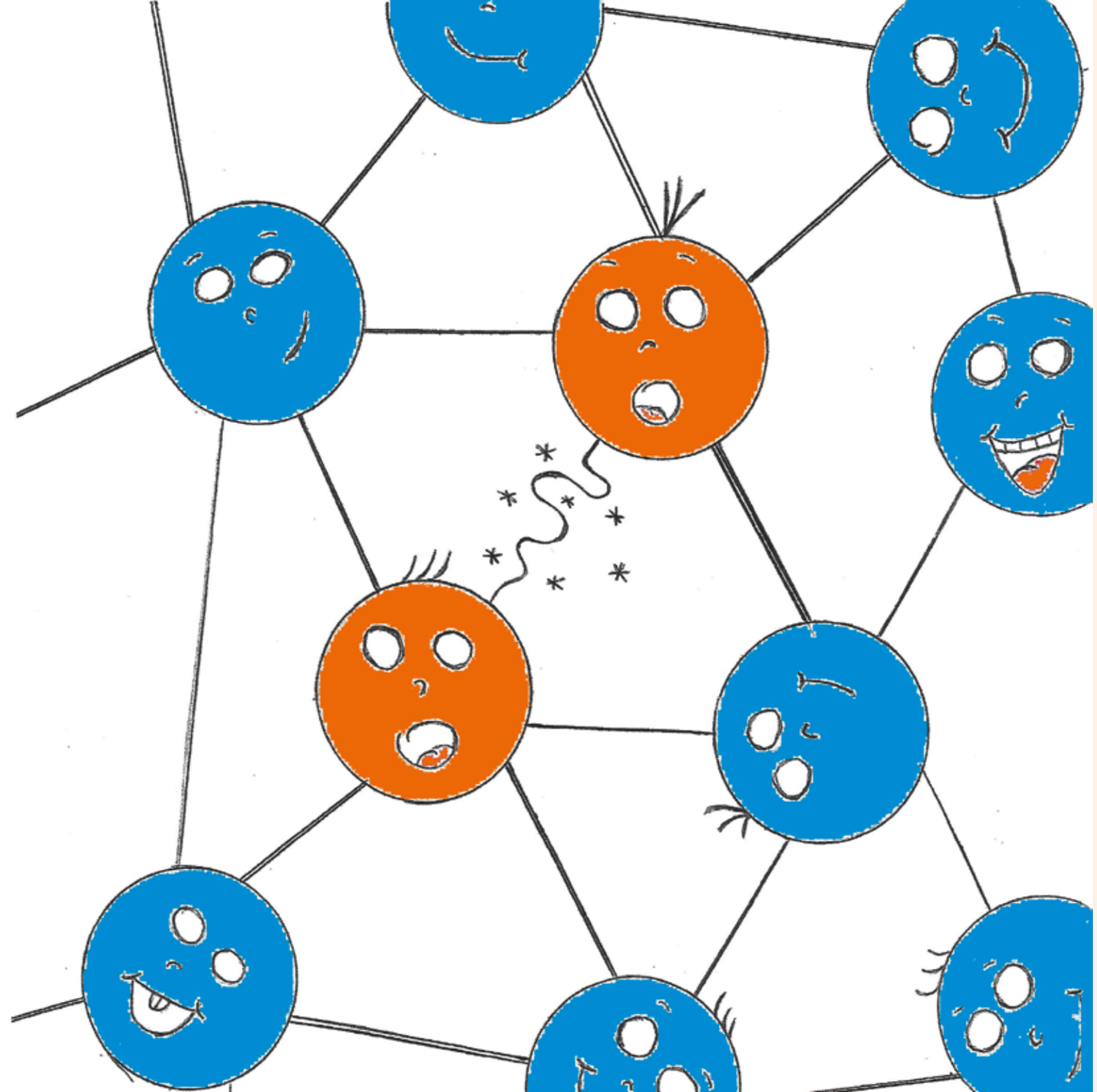

Als er even iets misgaat met de elektrische stroompjes in je hoofd, is er ‘kortsluiting’ in je hersenen.

De stroommannetjes letten even niet goed op en kunnen niet de juiste weg vinden naar je armen, je benen, je ogen of je mond. Hierdoor kan het zijn dat er soms wat gekke of vreemde dingen gebeuren die je je daarna soms helemaal niet meer herinnert.
Dit heet een epileptische aanval.

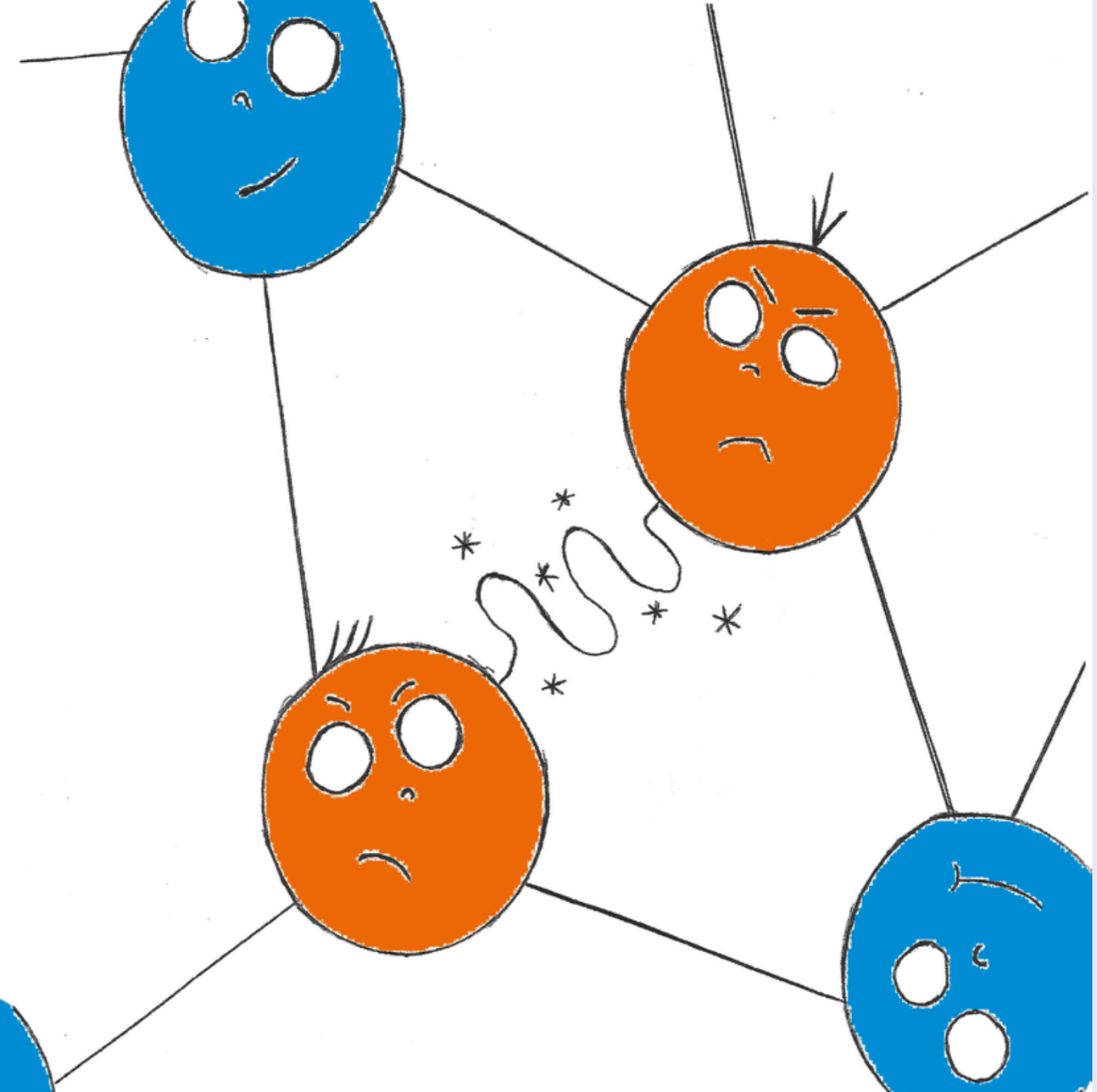

Om de ‘kortsluiting’ te stoppen, kan de dokter bijvoorbeeld pilletjes aan jou geven. Maar de pilletjes helpen op dit moment niet voor ieder stroommannetje. Het kan ook zijn dat de dokter al een andere behandeling heeft geprobeerd, maar de stroommannetjes niet mee willen werken. Nu wil de dokter precies weten in welk deel van de hersenen de stroommannetjes zich verstoppen. Dát gaan we in het ziekenhuis doen! Samen met je ouders kom je naar het ziekenhuis en mag je een week in bed liggen!

Om de stroommannetjes én de ‘kortsluiting’ in de hersenen te vinden, vraagt de dokter hulp aan Elektro-Erik. Elektro-Erik woont in het ziekenhuis samen met alle andere Elektro-vriendjes. Als de hersendokter tegen Elektro-Erik zegt: ‘’Je moet weer aan de slag, Erik!”, veranderen Elektro-Erik en ál zijn vriendjes in ieniemienie onzichtbare Elektro-Erikjes en maken zich klaar om te gaan zoeken in de hersenen.

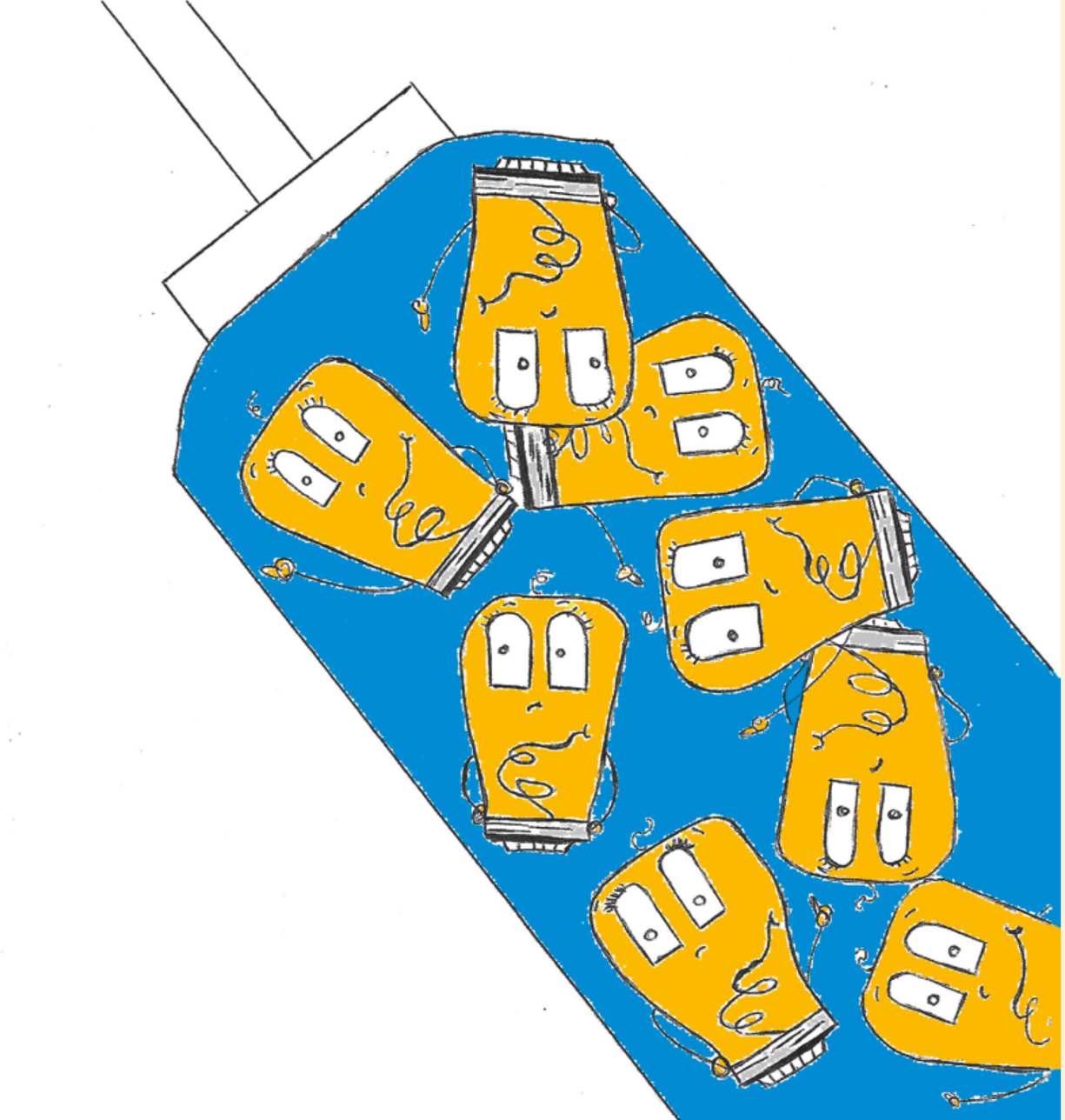

Met een spuitje pakt de dokter alle ieniemienie Elektro-Erikjes en spuit ze in een kabeltje. De dokter moet héél voorzichtig zijn met het spuitje, want de ieniemienie Elektro-Erikjes kunnen kapotgaan. Om Elektro-Erik te beschermen, stoppen we het kabeltje voor een gedeelte in een doosje. Omdat het kabeltje in het doosje zit, kun je Elektro-Erik niet zien. Het doosje met Elektro-Erik zit met een draadje aan je arm of je voet vastgemaakt, dit heet een inf-uus. Dit infuus krijg je van de dokter of van de verpleegkundige op de eerste dag van je ziekenhuisopname.

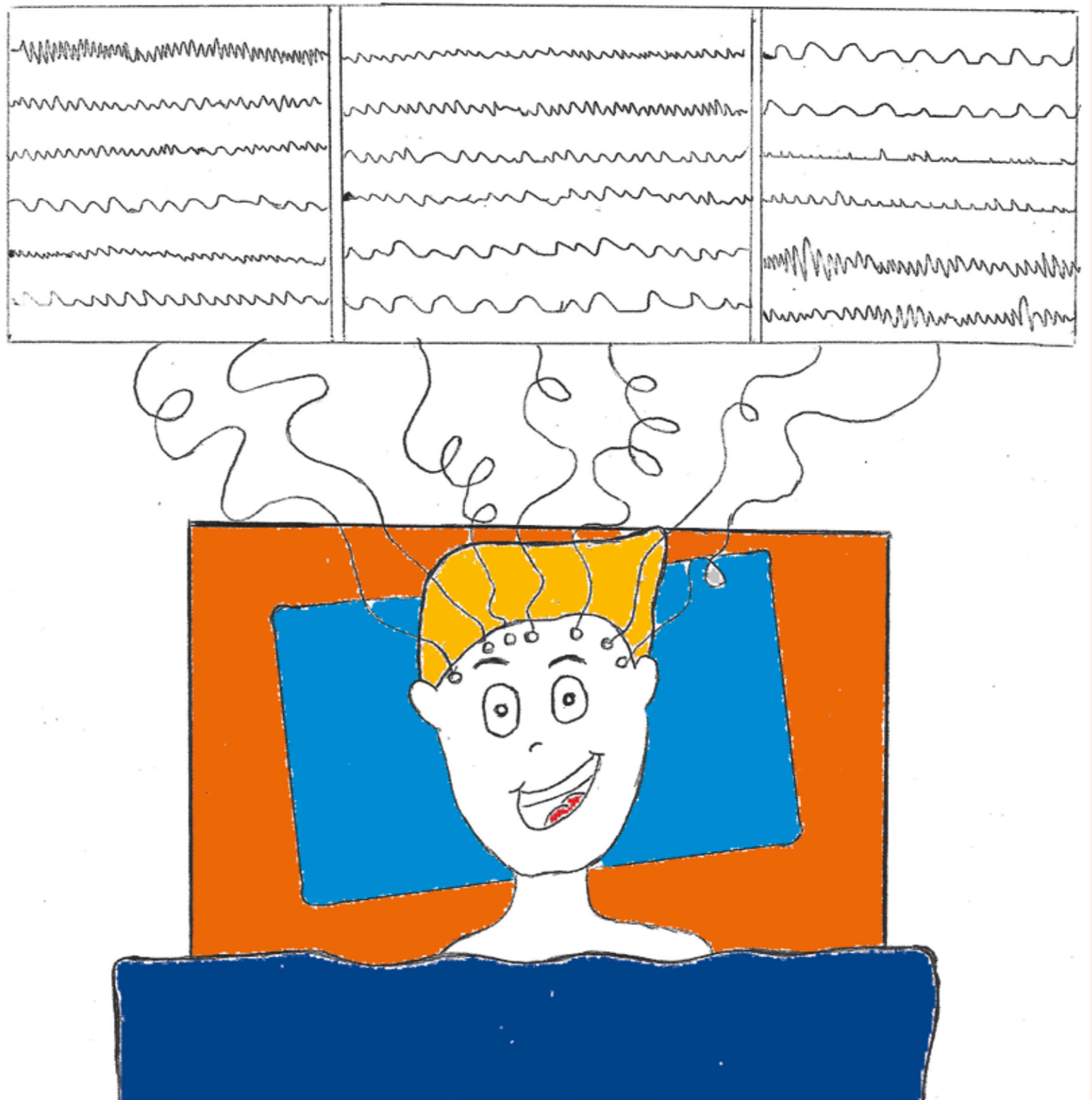

Je weet nu al dat je op de eerste dag van de ziekenhuisopname een infuus krijgt. Op die eerste dag krijg jij ook allemaal gekleurde draadjes en plakkertjes op je hoofd geplakt, met daar overheen een badmuts. De plakkertjes worden door de klinische neurofysioloog op en rond je hoofd vastgemaakt met speciale plaksel. Via deze draadjes en plakkertjes kan gekeken worden of er iets verkeerd gaat met de elektrische stroompjes in je hersenen. Dit kunnen ze dan zien op een hele grote tv. De draadjes moeten twee tot vijf dagen blijven zitten, net zolang als dat jij in bed moet blijven liggen. Je moet ook in het bed eten en naar de wc gaan en daar hebben we gelukkig speciale spulletjes voor.

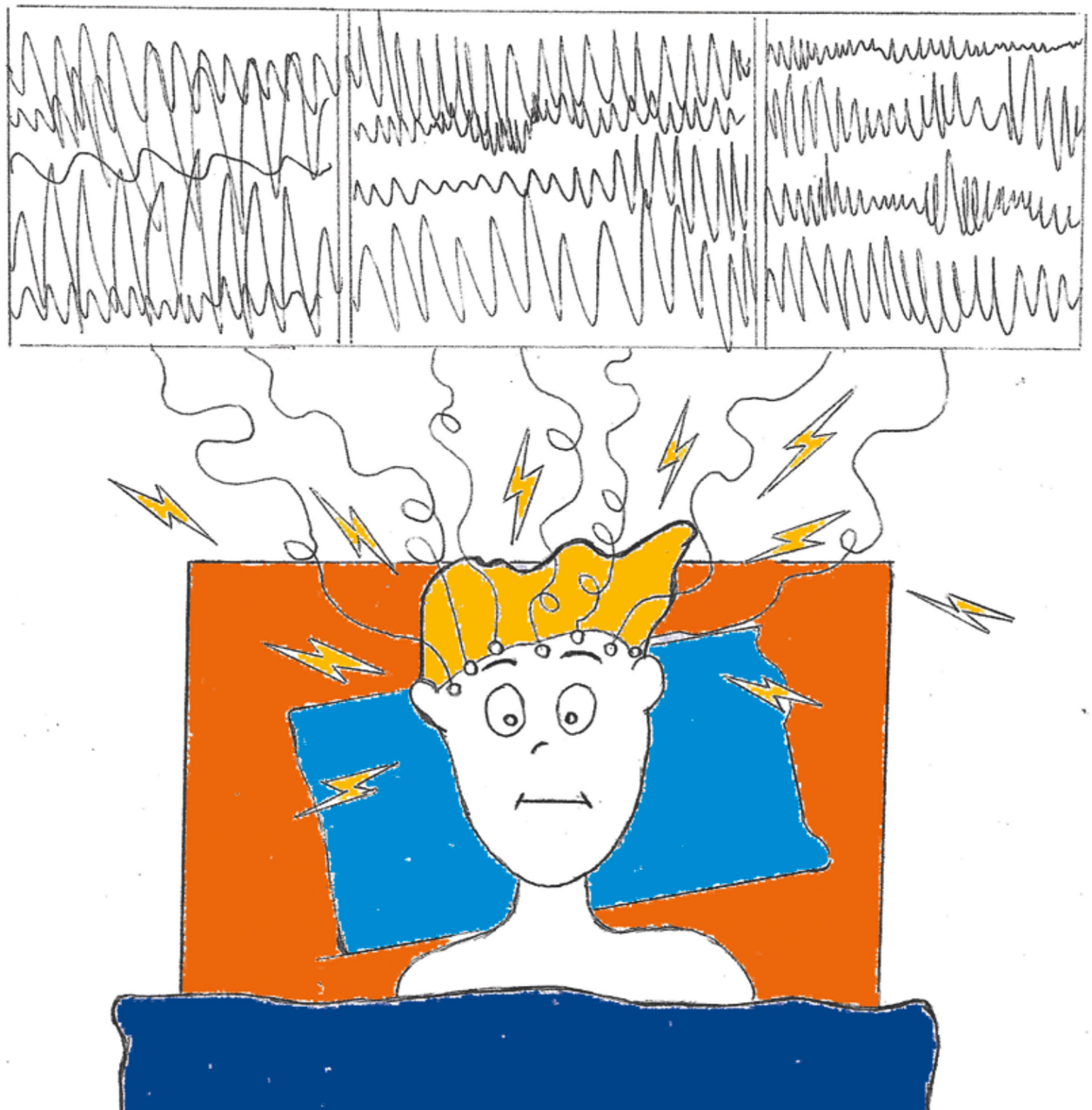

Op het moment dat we aan jou of op de grote tv zien dat er kortsluiting komt in de hersenen, duwt de verpleegkundige Elektro-Erik via het infuus jouw lichaam in. Daar voel je niks van! Elektro Erik gaat nu op zoek naar de kortsluiting in jouw hersenen en blijft op de plek van de kortsluiting heel stil zitten. Eigenlijk is het een beetje gek. Meestal willen we dat je geen epileptische aanval hebt en nu willen we dat juist wel! Dat kan soms wat vervelend voor jou zijn en daarom kun je je een beetje gek voelen. Als er tijdens de opname iets is, kun je dat altijd tegen de verpleegkundige die bij jou op de kamer zit zeggen. Misschien kunnen we dan een oplossing verzinnen.

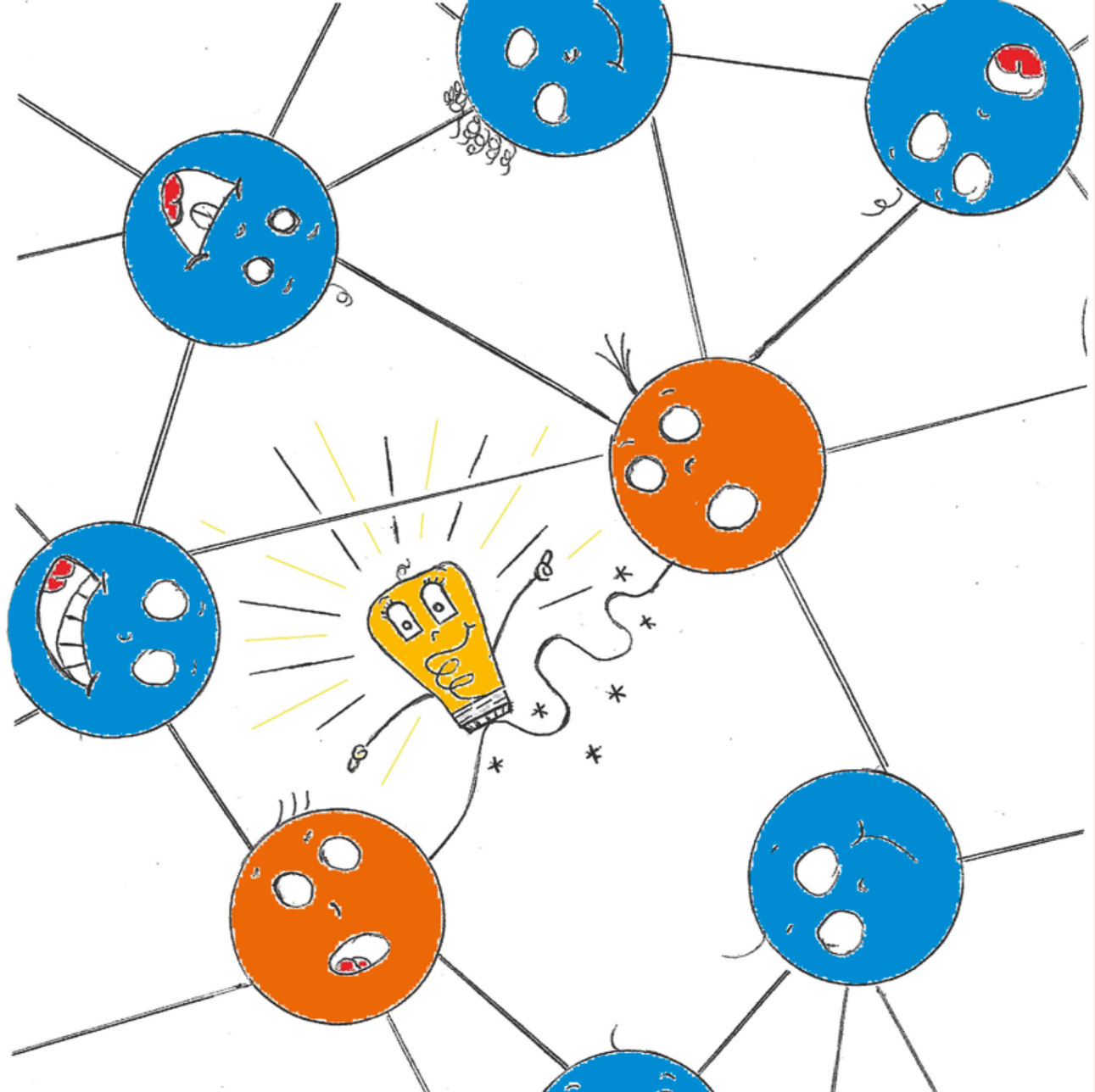

Zie je Elektro-Erik zitten bij de kortsluiting? Om dat te kunnen zien, moeten er foto's van jouw hoofd worden gemaakt met een speciale fotomachine. Om een goede foto te kunnen maken, moet je super stil blijven liggen.

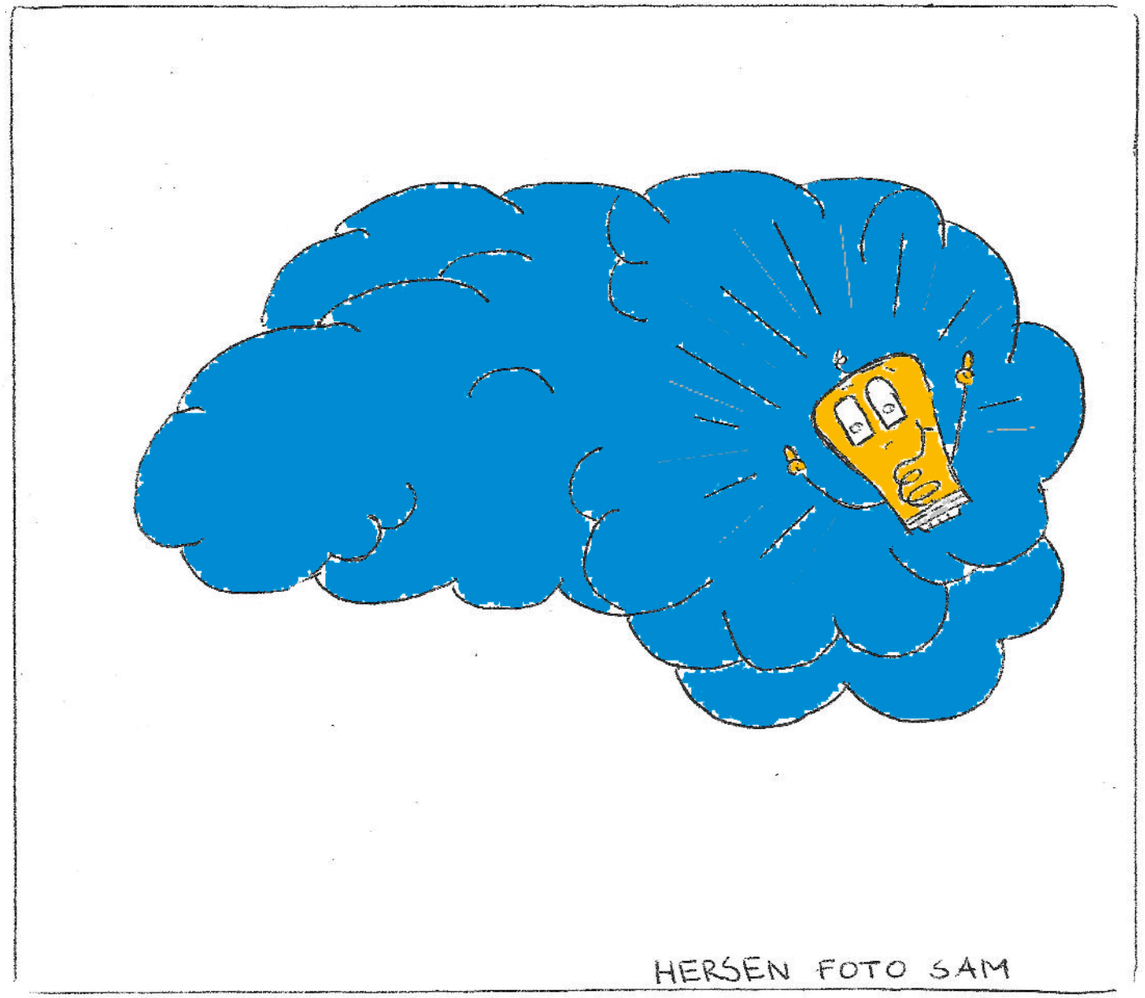

Omdat jij zo super stil bent blijven liggen, hebben de dokters een hele goede en mooie foto kunnen maken van jouw hersenen. Nu weten ze meestal waar jij kortsluiting in je hersenen hebt. De dokter gaat nu nadenken over wat ze kunnen doen aan de kortsluiting in jouw hersenen, dit duurt altijd wel even. Op de poli, waar je samen met je ouders naartoe gaat, krijg je te horen of de kortsluiting kan worden aangepakt en wat de dokter gaat doen.

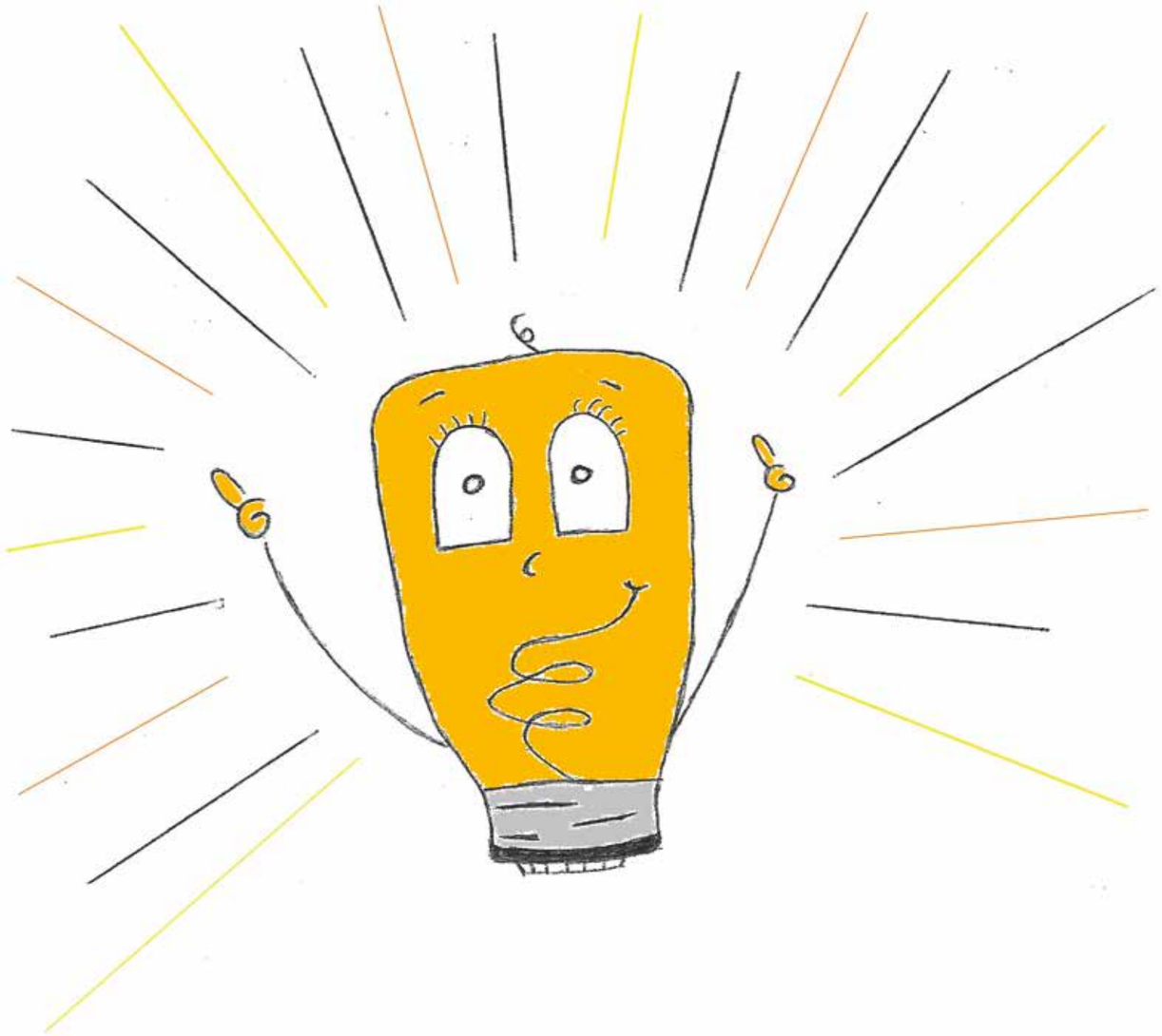

Weet je nu wat Elektro-Erik doet?
Als je nog vragen hebt, mag je die natuurlijk altijd stellen!

Samen met Elektro-Erik en jouw hulp gaan we kijken of we iets kunnen doen aan de kortsluiting in je hersenen.

Wat je niet moet vergeten is om leuke spelletjes, knuffels en je favoriete speelgoed mee te nemen naar het ziekenhuis. Zo lang op bed blijven kan nogal vervelend zijn. Gelukkig vindt de verpleegkundige spelletjes spelen ook heel leuk, dus neem er maar genoeg mee!

tot snel!